

W DRODZE DO WIECZERNIKA

JESTEŚMY W RODZINIE PANA JEZUSA

Poradnik metodyczny
do nauki religii dla klasy I
szkoły podstawowej

Wydawnictwo WAM • Księża Jezuici
Kraków 2011

Plan wynikowy

Rozdział I. Witam Bądź pozdrowiony, Panie!

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni? Uczeń:
1. Nasze powitanie	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzanie w życie zespołu klasowego jako katechetycznej wspólnoty dzieci Bożych. - Zapoznanie z postawami i zachowaniami chrześcijańskimi i świeckimi. - Kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Formy powitań oraz pozdrowień świeckich i chrześcijańskich: „Dzień dobry”, „Witam”, „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”, „Szczęść Boże”. - Katecheza jako ludzkie spotkanie, będące odpowiedzią na zaproszenie Boga (Jezusa); Stąd powitanie w Jego Imieniu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bliskość i obecność Boga wśród nas. - Ismienie religijnego wymiaru rzeczywistości. - Wiara źródłem ludzkiej żywołności. - Pozdrowienia ludzkie i chrześcijańskie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nawiązuje osobistą relację z dziećmi oraz pomaga w nawiązywaniu takich relacji pomiędzy uczniami. - Tworzy atmosferę sprzyjającą prowadzeniu uczniów w sprawne funkcjonowanie grupy katechetycznej. - Wskazuje na pozdrowienia religijne jako znaki obecności Boga wśród ludzi. - Uświadamia dzieciom religijny charakter katechezy. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna chrześcijańskie pozdrowienie: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”; 2) potrafi witać się odpowiednio do sytuacji: kulturalnie i z szacunkiem; 3) chętnie używa chrześcijańskich pozdrowień.
2. Nasze spotkania	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy szacunku wobec świętych jako domu Bożego. - Budzenie zainteresowania życiem wiary i radości płynącej z wiary. - Ukazanie dzieciom Jezusa – Boga, jako Tego, który zaprasza je do przyjaźni i pragnie spotykać się z nimi na katechezie i w kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> - Miejsca szczególnego spotkania z Bogiem: świątynia (kościół, kaplica) i sala katechetyczna. - Ogólne znaczenie kropielnicy, ołtarza, ambony, tabernakulum, chrzcielnicy i konfesjonalu. - Wystrój sali katechetycznej w szkole – krzyż, obrazy religijne, świeca, Pismo Święte – jako elementy wskazujące na religijny charakter katechezy. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Podstawowe gesty znaki i symbole liturgiczne (wystrój kościoła i sali katechetycznej). 	<ul style="list-style-type: none"> - Uświadamia religijne znaczenie świątyni oraz wystrój kościoła i sali katechetycznej. - Uczy godnego zachowania w świątyni – domu Bożym. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, jakie znaki wskazują na obecność Boga w świątyni oraz zna elementy wystrój sali katechetycznej przypominające o spotkaniu z Bogiem; 2) potrafi odpowiednio zachowywać się w świątyni; 3) chce zachowywać się z godnością i szacunkiem w świątyni oraz pragnie spotykać się z Jezusem w kościele i na katechezie.

<p>3. Przedstawiamy swoją rodzinę</p>	<p>- Budzenie świadomości w dziecku, że jest członkiem swojej rodziny i razem z nią należy do rodziny Jezusa, czyli do Kościoła.</p>	<p>- Wartość rodziny: naturalny początek życia człowieka, miejsce kształtowania relacji między ludzkich. - Grzecznościowe zachowania podczas wzajemnego przedstawiania swoich najbliższych ze szkolnymi kolegami i koleżankami. - Przynależność do wielkiej rodziny Jezusa – Kościoła (bez akcentu na znaczenie chrztu św.)</p>	<p>- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Kościół przestrzenia gromadzenia się wspólnoty wierzących. - Wiara źródłem ludzkiej życzliwości.</p>	<p>- Ukazuje rodzinę jako osoby bliskie sobie, które się dobrze znają i kochają oraz umieją się nawzajem przedstawiać innym osobom spoza rodziny. - Uświadamia bliskość, jaka istnieje pomiędzy osobami w rodzinie Jezusa, jaką jest Kościół.</p>	<p>1) wie, że jego rodzina jest darem; wie także, że wraz ze swoją rodziną należy do wielkiej rodziny Jezusa – Kościoła; 2) potrafi przedstawić znajomym swoją rodzinę, a swoim bliskim koleżankę i kolegę; 3) chce z miłością i szacunkiem odnosić się do swoich rodziców i rodzeństwa; ceni przynależność do rodziny Jezusa.</p>
<p>4. Jesteśmy rodziną Jezusa</p>	<p>- Budzenie świadomości wspólnoty z Jezusem oraz wspólnoty ekumenicznej jako rodziny Jezusa.</p>	<p>- Chrystus moment złączenia z Chrystusem i Kościołem; dar dzieciactwa Bożego. - Miłość Boga i Jego plan uczynienia wszystkich ludzi swoimi dziećmi. - Osoby związane z przyjęciem nas do Kościoła jako rodziny Jezusa (kapłan, rodzice, chrześni, inni uczestnicy obrzędu) także są dziećmi Bożymi i należą do jednej rodziny Jezusa.</p>	<p>- Kościół przestrzenia gromadzenia się wspólnoty wierzących. - Sposoby tworzenia wspólnoty i jedności w parafii. - Sakrament chrztu świętego.</p>	<p>- Uczy dzieci szacunku i wdzięczności wobec osób, dzięki którym zostały wprowadzone do wspólnoty Kościoła jako rodziny Jezusa.</p>	<p>1) wie, że chrzcicielnicą w kościele służy przy udzielaniu chrztu; wie też, że od chrztu jest włączony do rodziny Jezusa i że należy do tej rodziny z rodzicami, chrześnymi, księdzem i innymi ludźmi; 2) potrafi wymienić osoby z otoczenia, które należą do rodziny Jezusa – Kościoła. 3) szanuje bliskich i księdza, także jako członków rodziny Jezusa. Jego chrzest jest dla niego ważnym wydarzeniem w jego życiu.</p>

5. Jezus pozdrawia nas i jest z nami	- Budzenie wiary w zbawczą obecność Jezusa wśród nas jako posłanego od Ojca.	- Zmartwychwstały Chrystus, ukazuje się uczniom i posyłając ich do innych obiecując swoją szczególną obecność w Kościele. W ten sposób sam działa poprzez tych, których posyła. - Modlitwa chrześcijańska podejmowana w Kościele jako szczególna komunija z Chrystusem.	- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu - Kościoł realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Jezus Chrystus dar miłości Boga Ojca. - Modlitwa indywidualna i wspólnotowa (postawy i formy modlitwy, postawy modlitewne).	- Zapoznaje z prawdą, że Jezus przyszedł od Ojca z miłości. - Ukazuje Jezusa jako dar miłości Boga Ojca.	1) wie, gdzie można się modlić do Jezusa (szczególnie w kościele, także w domu rano i wieczorem oraz zawsze, gdy ktoś chce Jezusa spotkać); 2) próbuje skupić się na obecności Jezusa; 3) wierzy w obecność Jezusa i chce się modlić
6. Krzyż Jezusa naszym znakiem	- Kształtowanie postawy szacunku wobec znaku krzyża.	- Znak krzyża na początku celebracji chrztu św. jako pieczęć Chrystusa na tym, który ma do Niego należeć i znak łaski odkupienia. - Krzyż jako znak miłości Jezusa do ludzi. Krzyże w kościele, w domach, w sali szkolnej, przy drogach i kapliczkach to przypomnienie o tej miłości Bożej.	- Podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne – krzyż, znak krzyża. - Sakrament chrztu świętego – sakrament inicjacji chrześcijańskiej.	- Uczy religijnego znaczenia znaku krzyża w świetle chrzcielnego obrzędu przyjęcia dzieci.	1) wie, co oznacza naznaczenie krzyżem w czasie chrztu; wie także, gdzie spotykamy krzyż i że oznacza on miłość Boga do ludzi; 2) potrafi samodzielnie uczynić znak krzyża, przeżegnać się; 3) szanuje miejsca, gdzie jest krzyż.

<p>7. Pozdrawiamy Maryję</p>	<p>- Prowadzenie dziecka do odkrycia prawdy, że Matka Syna Bożego jest również naszą Mamą i Opiekunką, do której możemy zwracać się za przykładem anioła, pozdrawiać Ją i zawierzać Jej nasze sprawy.</p>	<p>- W słowach anioła Gabriela sam Bóg wita Maryję oznajmiając jej Swą szczególność w Niej obecność – napełnienie Łaską. - Jako duchowe dzieci Matki Bożej w modlitwie: „Zdrowas Maryjo...” pozdrawiamy Maryję tak, jak czyni to sam Bóg za pośrednictwem swego anioła. - „Pozdrowienie anielskim” to uwielbienie Boga za wielkie rzeczy, które uczynił przez Maryję oraz powierzenie się Jej orędownictwu.</p>	<p>- Maryja Matką Chrystusa i naszą. - Podstawowe modlitwy: Pozdrowienie Anielskie.</p>	<p>- Wspomaga uczniów w poznaniu i praktykowaniu modlitwy: Zdrowas Maryjo.</p>	<p>1) zna scenę Zwiastowania i wie, że do Maryi przybył anioł posłany przez Boga; 2) potrafi z pomocą katechety odmówić modlitwę: <i>Zdrowas Maryjo</i>; 3) chce się modlić - pozdrawiać Maryję.</p>
<p>8. Z Maryją kochamy Jezusa</p>	<p>- Przybliżenie dziecku modlitwy różańcowej i przygotowanie go do aktywnego udziału w nabożeństwach różańcowych.</p>	<p>- Maryja to duchowa Matka wszystkich wierzących w Jej Syna wskazującą Drogę, jaką jest Chrystus, jedyny Pośrednik. - Różaniec to modlitwa, w której wraz z Maryją rozważamy życie, śmierć i uwielbienie Chrystusa.</p>	<p>- Maryja Matką Chrystusa i naszą. - Nabożeństwo różańcowe.</p>	<p>- Wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej i zachęca do jej odmawiania.</p>	<p>1) wie, że różaniec jest modlitwą, w której razem z Maryją poznajemy i przeżywamy to, co Bóg przekazał nam przez Jej Syna; 2) potrafi coraz lepiej odmawiać „Zdrowas Maryjo”; 3) chce czcić Maryję jako Tę, która pokazuje nam Jezusa i prosić Ją o pośrednictwo.</p>

9. Słuchamy ludzi i Boga	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy słuchania i posłuszeństwa wobec Boga i ludzi. - Budzenie w chęci słuchania Boga, który – choć jest Osobą najważniejszą – sam rozpoczyna dialog z człowiekiem. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg, kochający Ojciec, chce z nami rozmawiać i to On sam rozpoczyna rozmowę. Pierwszą „odpowiedzią” z naszej strony jest słuchanie Go, pragnienie poznawania i zbliżania się do Niego. - Bóg daje nam dobre rady przez rodziców i opiekunów. - Aby kogoś usłyszeć, trzeba przyjąć postawę słuchania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Postawy służące słuchaniu drugiego człowieka i dobremu rozumieniu jego słów. - Postawy uważnego słuchania Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uwrażliwia na potrzebę wyciszenia sprzyjającego słuchaniu ludzi i Boga. - Zapoznaje z konkretnymi postawami świadomego słuchania ludzi i Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg przemawia do niego przez ludzi, którzy go wychowują i wie, jakie warunki muszą być spełnione, aby móc słuchać; 2) potrafi przyjąć postawę słuchania; 3) chce słuchać Jezusa i dobrych rad bliskich osób.
10. List Boga do nas	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie wdzięczności wobec Boga za Jego miłość i troskę. - Uczenie właściwej odpowiedzi kochającemu Bogu na Jego słowa zawarte w najpiękniejszym liście – Biblii. 	<ul style="list-style-type: none"> - Listy jako sposób przekazywania sobie wiadomości, pozdrowień, życzeń, okazania sympatii i szacunku. - Biblia – księga spisana pod natchnieniem Boga, która zawiera Objawienie Boże i jest podstawą wiary chrześcijan to najpiękniejszy list Boga do człowieka, „Księga nad księgami”, w której Bóg troszczy się o nasze zbawienie. - Ponadczasowa treść Objawienia to zawsze aktualne, żywe słowo Boże. 	<ul style="list-style-type: none"> - Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka. - Postawa uważnego słuchania słów Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtuje umiejętności dotyczące czci okazywanej słowu Bożemu w rodzinie Jezusa. - Uczy, że Pismo Święte powinno być traktowane z szacunkiem, ponieważ jest to żywe i aktualne słowo Boże, skierowane do każdego z nas. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Pismo święte jest słowem Boga skierowanym do ludzi; 2) potrafi okazać wdzięczność Bogu za Jego troskę o człowieka; 3) odnosi się z szacunkiem do Księgi Pisma Świętego jako słowa Boga skierowanego do nas.

Rozdział II. Dziękuję i chwalię Chwałę Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu

<p>11. Chwalimy Boga za piękny świat</p>	<p>- Pogłębienie i utrwalenie przekonania, że piękny świat jest darem Boga dla ludzi. - Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga wyrażającej się w modlitwie i dobrych czynach.</p>	<p>- Obecność Boga w świecie stworzonym. - Wiara w Boga Stworzyciela, który mówi do nas przez otaczający nas świat. - Przez wszystko, co Bóg czyni, przejawia się Jego troska o człowieka i miłość do niego. - Sposoby okazywania Bogu wdzięczności za wszystko, co dla nas czyni: modlitwa, dobre czyny, troska o Boże dary.</p>	<p>- Bliskość i obecność Boga wśród nas. - Bóg Stworzycielem świata. - Sposoby wyrażania wdzięczności Bogu.</p>	<p>- Uczy poszanowania darów Bożych: przyrody, przedmiotów codziennego użytku w tym katechizmów i podręczników szkolnych.</p>	<p>1) wie, że Bóg stworzył świat, o którym uczy się w szkole i że okazywanie radości jest jednocześnie uwielbieniem Boga; 2) odnajduje w codzienności ślady Bożych darów i umie za nie dziękować Bogu. Stworcy; 3) dostrzega piękno i wielkość świata i łączy je z wielkością i wspaniałością Boga; dba o Boże dary, w tym o podręczniki i przybory szkolne.</p>
<p>12. Chwalimy Boga z aniołami</p>	<p>- Ukazanie prawdy, o stworzeniu niewidzialnego świata Aniołów, którzy chwalą Boga i opiekują się człowiekiem. - Kształtowanie postawy otwartości na Boże prowadzenie poprzez działanie Anioła Stróża.</p>	<p>- Bóg jako Stworzyciel ziemi i nieba, świata widzialnego i świata istot duchowych – aniołów. - Aniołowie to stworzenia duchowe, które nieustannie wielbią Boga i służą Mu, opiekując się człowiekiem.</p>	<p>- Stworzenie świata, ludzi i aniołów - wyjaśnienie pojęcia: anioł - Modlitwa: Aniele Boży...</p>	<p>- Wdraża uczniów do codziennej modlitwy prośby, o opiekę Anioła Stróża.</p>	<p>1) wie, że Bóg stworzył niewidzialnych aniołów, którzy chwalą Go i opiekują się nami; 2) zna modlitwę: <i>Aniele Boży</i>. 3) oddaje się pod opiekę swojego Anioła.</p>

13. Dziękujemy za dary	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie dzieci z gestami i słowami wyrażającymi wdzięczność i cześć wobec Boga i ludzi. - Wprowadzenie w modlitwę dziękczynienia. - Wyrabianie nawyku okazywania wdzięczności 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg jako dawca darów, ubogający człowieka. - Umiejętność dostrzeżenia Bożych darów (zwłaszcza pokarmu) i dziękczynienia za nie. - Słowa i gesty wyrażające podziękowanie. - Spontaniczna modlitwa uwielbienia i dziękczynienia Bogu Stwórcy. - Modlitwa dziękczynna po posiłku. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobro otrzymywane od Boga - Spontaniczna modlitwa, uwielbienia i dziękczynienia. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uczy sposobów okazywania podziwu i wdzięczności wobec Boga i ludzi oraz zachęca do ich stosowania. - Kształtuje umiejętność spontanicznej modlitwy dziękczynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna sposoby, gesty i słowa, którymi można podziękować za dary Bogu i ludziom; 2) potrafi podziękować rodzicom, innym ludziom i Bogu za dary w sposób werbalny i gestami; 3) docenia to, co otrzymuje i ofiarodawców.
14. Wysławiamy Boga Ojca	<ul style="list-style-type: none"> - Wdrażanie umiejętności związanych z dziękowaniem i oddawaniem chwały Bogu Ojcu Stworzycielowi. - Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga Stwórcy za dar wody i życia. - Wychowanie do uwielbienia Boga za łaskę chrztu świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Woda jako źródło życia na ziemi i pomoc w utrzymaniu czystości (symbol obmycia i życia), dar kochającego i troszczącego się o nas Boga Stwórcy. - Religijne znaczenie wody jako symbol bogatej rzeczywistości duchowej, którą oznacza i reprezentuje. - Woda chrztu świętego daje życie Boże i uświęca. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobro otrzymywane od Boga Stwórcy – woda. - Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości. - Sakrament chrztu świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazuje znaczenie wody, jako daru Bożego dla istnienia życia na Ziemi. - Pomaga w zrozumieniu religijnej symboliki wody. - Wzbudza wdzięczność wobec Boga za dar wody, zarówno tej potrzebnej nam do życia doczesnego, jak i symbolizującej dary duchowe. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) rozumie konieczność wody dla wszystkich stworzeń na ziemi i wie czym jest chrzest święty w życiu człowieka; 2) umie podziękować Bogu Stwórcy za dar, jakim jest woda, a szczególnie za wodę chrztu świętego; 3) docenia wodę, jako dar Boży, a szczególnie wodę chrztu świętego.

15. Wielbimy Ducha Świętego	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie działania Ducha Świętego w życiu Jezusa i Kościoła. - Kształtowanie umiejętności oddawania chwały i czci Duchowi Świętemu oraz dziękczynienia za Jego dary i miłość. 	<ul style="list-style-type: none"> - Działanie Ducha Świętego w życiu Jezusa - Działanie Ducha Świętego w życiu Apostołów. - Działanie Ducha Świętego w każdym ochrzczonym, który poprzez chrzest święty świętą Ducha Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościołach. - Modlitwa indywidualna i wspólnotowa. - Modlitwa dziękczynna. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazuje dzieciom działanie Ducha Świętego w ich życiu. - Wyjaśnia co, oznacza fakt, że od chwili chrztu św. każdy z nas jest świętą Ducha Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie jak rozpoznawać obecność Ducha Świętego w Kościele i w swoim życiu; 2) umie podziękować za dobro, którego Duch Święty jest w nim autorem; 3) docenia rolę modlitwy w swoim życiu.
16. Jestem dzieckiem Bożym	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenie uczniów do zrozumienia i przyjęcia prawdy o godności dziecka Bożego. - Budzenie wiary i wdzięczności wobec Boga za dar dziecięstwa Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Chrzest jako fundament całego życia chrześcijańskiego, zjednoczenie z Chrystusem i moment otrzymania godności dziecka Bożego. - Namaszczenie olejami świętymi i nałożenie białej szaty, jako znaki widzialne godności dziecka Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ismienie religijnego wymiaru rzeczywistości. - owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uwrażliwia dzieci na wielkość i wartość daru dziecięstwa Bożego, ukazując w ten sposób ogrom miłości Bożej względem wszystkich ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że podczas chrztu świętego stał się dzieckiem Bożym; 2) rozumie wartość i wielkość daru dziecięstwa Bożego; 3) ceni dar chrztu świętego i jest chęć okazać wdzięczność Bogu.

17. Jezus czeka na nas	<p>- Zapoznanie uczniów z prawdą o obecności Chrystusa zmartwychwstałego w życiu ludzi ochrzczonech.</p> <p>- Ożywianie pragnienia spotkania się z Chrystusem podczas modlitwy indywidualnej, słuchania słowa Boga podczas modlitwy wspólnotowej i w czasie Eucharystii.</p>	<p>- Obiernica Jezusa: „A oto ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20b). Od tej chwili obecność Jezusa staje się przedmiotem wiary dla każdego chrześcijanina.</p> <p>- Sposoby obecności Jezusa zmartwychwstałego w Kościele.</p> <p>- Odpowiedź wiary i otwartość serca umożliwiają prawdziwe spotkanie z Jezusem.</p>	<p>- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.</p> <p>- Sakramentalna obecność Jezusa w Kościele – ujęcie ogólne.</p>	<p>- Wyjaśnia religijne znaczenie gestów, znaków i słów związanych z sakramentalną obecnością zmartwychwstałego Jezusa w Kościele – ujęcie ogólne.</p>	<p>1) zna sposoby obecności Pan Jezusa pomiędzy nami;</p> <p>2) potrafi zachować odpowiednio znaki i gesty w czasie modlitwy i podczas spotkania z Chrystusem w Kościele;</p> <p>3) pragnie spotykać się z Chrystusem w codziennej modlitwie i podczas Mszy Świętej.</p>
------------------------	--	--	--	--	--

Rozdział III. Proszę Wysłuchaj nas, Panie!

18. Święci, nasi przyjaciele Uroczystość Wszystkich Świętych	<p>- Pogłębienie świadomości darów i zobowiązań wynikających z sakramentu chrztu, podczas którego Pan Bóg składa w serce każdego człowieka dar świętości jako zadanie na jego drogę życia.</p>	<p>- Podwójny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych: dziękczynienie za dar świętości błogosławionych i świętych i wezwanie do świętości jako zadanie stojące przed każdym chrześcijaninem, otrzymane na chrzcie świętym.</p> <p>- Kościół oddaje cześć świętym, powierza się ich wstawianictwu i stawia ich jako wzory do naśladowania.</p>	<p>- Owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia – dar świętości.</p> <p>- Sens i przesłanie uroczystości Wszystkich Świętych (rok liturgiczny).</p> <p>- Przykłady życia według Ewangelii – naśladowanie świętych.</p>	<p>- Kształtuje w dzieciach postawę sprzyjającą opanowywaniu umiejętności ufności do Jezusa i do świętych osób, które pomagają na drodze stawiania się przyjacielem Pana Jezusa.</p>	<p>1) ma intuicję świętych obcowania;</p> <p>2) umie wymienić postacie świętych;</p> <p>3) chce zostać świętym, czyli przyjacielem Jezusa.</p>
---	--	---	--	--	--

<p>19. Pa- miętamy o zmarłych</p>	<p>- Zapoznanie ze zna- czeniem modlitwy za zmarłych. - Budzenie wiary w zmartwychwstanie i nadziei z tym zwią- zanej.</p>	<p>- Śmierć jest jedynie bramą, za którą czeka Dobry Ojciec – Bóg z przygotowaną dla nas uczcią. Życie człowieka nie kończy się wraz ze śmiercią, ale jego konty- nuacją jest życie wieczne z Chrystusem w niebie. - Jezus, który jako pierwszy przekroczył tę bramę śmierci i zmar- twychwał, zaprasza do wiary w to, że On nas poprowadzi przez śmierć do życia.</p>	<p>- Rok liturgiczny – dzień zaduszny. - Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. - Modlitwa za zmarłych. - Wiara w zmartwych- wstanie.</p>	<p>- Motywuje dzieci do modlitwy za zmarłych.</p>	<p>1) wie, że zmarli zmartwychwstają; 2) potrafi z innymi powiedzieć modli- twę: „Wieczny odpoczynek...”; 3) wierzy w zmartwychwstanie.</p>
<p>20. Nasze prośby do Boga i ludzi</p>	<p>- Zaznajomienie z pod- stawowymi gestami i słowami, które służą wyrażaniu próśb wobec ludzi i Boga. - Wyjaśnienie znaczenia modlitwy prośby i towarzyszących jej od- powiednich postaw ciała w świętym obrzędzie chrztu świętego - szczególnie modlitwy powszechnej.</p>	<p>- Kondycją człowieka - stworzenia Bożego, jest zależność od innych ludzi, od natury (przyro- dy), a przede wszystkim od samego Stwórcy. - Zależność od innych nie uwładza godności człowieka, ale pomaga dojrzywać do pełni mi- łości siebie i bliźnich. - Formy zwracania się z prośbą do ludzi oraz modlitwy prośby: osobistej i wspólnoto- wej, szczególnie podczas Mszy Świętej.</p>	<p>- Formy komuniko- wania się z innymi – gesty i słowa wyrażające prośbę. - Modlitwa prośby indywidualna i wspól- notowa.</p>	<p>- Pomaga w odkrywaniu własnej niewystarczalności oraz związanej z nią konieczności odpowiedniego formułowania próśb kierowanych do ludzi i Boga. - Uświadamia dzieciom, że podczas chrztu rodzice poprosili dla nich Ko- ściół (rodzinę Pana Jezusa) o wiarę.</p>	<p>1) wie, że człowiek potrzebuje innych i trzeba umieć prosić ludzi i Boga; 2) potrafi formułować różne modlitwy i odpowiadać na wezwania w czasie modlitwy powszechnej; 3) pragnie prosić ufnie Boga jak dziec- ko, które wie, że jest kochane.</p>

<p>21. Uczymy się kochać jak Pan Jezus</p>	<p>- Kształtowanie postawy zwracania się do Pana Jezusa o pomoc w kochaniu Boga i bliźniego. - Wskazanie na Jezusa, który w Eucharystii daje nam siebie, jako przykład doskonałej miłości.</p>	<p>- Rozesłanie, które słyszymy na koniec każdej Mszy Świętej, to zaproszenie do wyruszenia w drogę jako świadkowie Jezusa. - Sercem Eucharystii jest żyć tak jak Jezus w służbie jedni drugim, aż do całkowitego daru z siebie. - Miłość wobec Boga i braci jest zadaniem każdego ochrzczonego człowieka.</p>	<p>- Modlitwa prosby indywidualna i wspólnotowa. - Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie, parafii. - zobowiązania wynikające z przyjęcia sakramentu chrztu świętego – miłość wobec Boga i braci. - Eucharystia ofiarą Chrystusa.</p>	<p>- Uczy ufnego przedstawiania Jezusowi potrzeb osobistych, rodzinnych, grupy katechetycznej itp. - Kształtuje postawę miłości wobec Boga i bliźniego.</p>	<p>1) wie, że powinniśmy się kierować miłością Boga i ludzi; 2) potrafi wymienić konkretne dobre czyny miłości Boga i ludzi; 3) chce kochać Boga i ludzi.</p>
<p>22. Jezus rozmawia ze swoim Ojcem</p>	<p>- Zapoznanie z faktem modlitwy Jezusa na górze. - Pogłębienie prawdy, że Bóg chce rozmawiać z człowiekiem. - Kształtowanie postawy orwartości, zaufania i wytrwałości podczas modlitwy.</p>	<p>- Przykłady modlitwy Jezusa przekazane nam przez świadków - Apostołów w Ewangelii (modlitwa na górze, na pustyni podczas nauczania i czynienia cudów, w Wieczniku w Ogrodzie oliwnym i na krzyżu). - W każdej sytuacji życiowej możemy iść do Boga Ojca razem z Jezusem.</p>	<p>- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Jezus wzorem modlitwy. - Pojęcie i formy modlitwy, postawy modlitewne.</p>	<p>- Zachęca do naśladowania Jezusa, który pragnie, byśmy razem z Nim wielbili naszego Ojca, dziękowali Mu i prosili Go.</p>	<p>1) wie, że Jezus modlił się do swego Ojca; 2) umie opowiedzieć o modlitwie i zaufaniu Jezusa; 3) ufa, że Jezus najlepiej zna Ojca i modli się do Boga Ojca za przykładem Jezusa.</p>

<p>23. Bóg Ojciec mieszka w niebie Ojciec nasz, który jestes w niebie</p>	<p>- Pogłębianie wiary w Boga, kochającego Ojca, którego najlepiej zna i objawia nam Jezus. - Budzenie pragnienia osiągnięcia wiecznego szczęścia w Niebie – wspólnym domu rodziny Jezusa. - Wychowanie do postawy miłości, która przyczyni się do budowania nieba wśród ludzi.</p>	<p>- Modlitwa „Ojciec nasz” do centrum Kazania na Górze. Zwracamy się w niej z ufnością do Ojca, aby Go adorować, powierzając Mu nasze pragnienia i oczekiwania. - „...który jest w niebie”, znaczy nie w jakimś miejscu, nie „gdzie indziej” lecz w sercach ludzi sprawiedliwych i świętych. - Niebo to nasza prawdziwa ojczyzna, do której już należymy, i do której zmierzamy.</p>	<p>- Modlitwa: Ojciec nasz. - Jezus Słowem Boga, Jezus objawiający Ojca. - Wiara źródłem ludzkiej życzliwości.</p>	<p>- Zapoznaje uczniów z tekstem Modlitwy Pańskiej, jako modlitwy do Ojca, której nauczył nas sam Jezus.</p>	<p>1) wie, że w modlitwie „Ojciec nasz”, której nauczył nas Pan Jezus, zwracamy się do Boga naszego Ojca; 2) potrafi opowiedzieć o niebie w sercach ludzi dobrych, o niebie, które jest domem rodziny Jezusa; 3) pragnie żyć miłością, aby budować niebo w swoim sercu i zasłużyć na spotkanie z Bogiem Ojcem w niebie.</p>
<p>24. Imię naszego Ojca jest święte Ojciec nasz, święć się Imię Twoje</p>	<p>- Wyjaśnienie słów Modlitwy Pańskiej: Święć się imię Twoje. - Zapoznanie z tajemnicą świętości Boga. - Kształtowanie umiejętności świętowania Dnia Pańskiego.</p>	<p>- Wezwanie „Święć się imię Twoje” to uwielbienie i dziękczynienie skierowane do Ojca, który jest Święty oraz pragnienie i oczekiwanie, w spełnienie którego zaangażowani są Bóg i człowiek. - Boże Imię ma się święcić w nas i przez nas i od naszego życia zależy jak Imię Boże będzie święcone wśród narodów.</p>	<p>- Modlitwa: Ojciec nasz. - Najważniejsze przyimiory Boga, świętość. - Modlitwa uwielbienia. - Elementy świętowania niedzieli.</p>	<p>- Jest świadkiem Świętego Boga. - Kształtuje postawę szacunku i czci wobec świętego Imienia Bożego. - Uczy chwaleń Boga poprzez modlitwę i czynienie dobra.</p>	<p>1) wie, że święte Imię Boga chwalimy szczególnie w niedzielę; 2) opowiada, jak chwalimy święte imię Boga; 3) chce świętować niedzielę jako Dzień Pański.</p>

<p>25. Przyjmujemy królestwo naszego Ojca Ojciec nasz, przyjdź Królestwo Twoje</p>	<p>- Zapoznanie z pojęciem królestwa Bożego. - Kształtowanie postaw wynikających z nauki Ośmiu Błogosławieństw.</p>	<p>- „Przyjdź Królestwo Twoje” to prosba o nastanie pełni Bożego królowania, które przez śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa już jest wśród nas, rodzi się między nami jako owoc odnowionego życia zgodnego z nauką Błogosławieństw. - Królestwo Boże, jako rzeczywistość miłości, prawdziwego szczęścia i radości, budowana wśród ludzi poprzez realizację nauki Chrystusa.</p>	<p>- Modlitwa: Ojciec nasz. - Wiara źródłem ludzkiej życzliwości. - Tworzenie wspólnoty i jedności w klasie i rodzinie.</p>	<p>- Zapoznaje uczniów z nauką Jezusa o królestwie Bożym (królestwie Ojca) w Kazaniu na Górze oraz z rolą dzieci w budowaniu tego królestwa.</p>	<p>1) wie, że Boże królestwo prawdziwego szczęścia i radości budują ludzie żyjący według nauki Chrystusa; 2) potrafi wy tłumaczyć, co znaczy: błogosławieni ubodzy w duchu i cierpiący; 3) chce zostać członkiem Bożego królestwa miłości, wypełniając słowa Chrystusa.</p>
<p>26. Czekaemy na pomoc Boga Adwent</p>	<p>- Wprowadzenie w czas Adwentu, który rozpoczyna nowy rok liturgiczny w Kościele. - Uświadomienie sensu oczekiwania na Zbawiciela. - Ukazanie trudu i radości przygotowania się na przyjęcie obiecanego Zbawiciela.</p>	<p>- Jan Chrzciciel - zawiadł Pana Jezusa, pomagał przygotować się na Jego przyjęcie, głosił tego „który głodzi grzechy świata”. - Pojęcia: <i>Zbawiciel, bananek Boży, grzechy i gładzenie grzechów</i>. - grzech jako zło i złe postępowanie człowieka. - Adwent- wspomnienie ludzkie tęsknoty za obiecany Mesjaszem, oraz nasze oczekiwanie na Zbawiciela, który wyzwala nas z niewoli grzechu.</p>	<p>- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego – Adwent. - Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. - Jezus obiecany Zbawicielem. - Pojęcia: zbawienie, grzech.</p>	<p>-Wprowadza w przeżywanie Adwentu jako czasu oczekiwania na pomoc Boga. - Zapoznaje z symbolami adwentowego oczekiwania na Jezusa Zbawiciela (wieniec adwentowy, lampiony). - Zachęca do udziału w codziennych Mszach Świętych ku czci Matki Bożej – roratcach.</p>	<p>1) wie, że ludzie czekają na Zbawiciela i przygotowują się do Bożego Narodzenia; 2) potrafi swoimi słowami powiedzieć, co to znaczy „głodzi grzechy”; 3) oczekuje z radością na przyjęcie Jezusa.</p>

27. Kochamy Maryję, Mamę Jezusa	<p>- Uczenie czci wobec Maryi jako Tej, którą Bóg wybrał na Matkę Zbawiciela i która jest naszą Matką.</p>	<p>- Bóg wybrał Maryję na Matkę swego Syna. - Maryja na zapowiedź Anioła, odpowiedziała posłuszeństwem wiary i stała się Matką Jezusa. - Maryja, Matka Zbawiciela świata została obdarzona „pełnią łaski”. - Jako Matka Syna Bożego, Maryja od samego początku doznaje w Kościele szczególnej czci.</p>	<p>- Maryja Matką Chrystusa i naszą. - Modlitwa: Pozdrowienie Anielskie. - Jezus obiecanym Zbawicielem.</p>	<p>- Zapoznaje dzieci z wydarzeniem Zwiastowania Pańskiego. - Budzi miłość do Maryi. - Zachęca do naśladowania Maryi w miłości i posłuszeństwie Bogu. - Uczy „Pozdrowienia anielskiego”.</p>	<p>1) wie, że Bóg wybrał Maryję na Matkę Jezusa i zna wydarzenie Zwiastowania; 2) potrafi oddać cześć należną Matce Boga, odmawiając z pomocą innych <i>Pozdrowienie anielskie</i>; 3) chce naśladować zaufanie i posłuszeństwo Matki Jezusa względem Boga.</p>
28. Czujemy na Zbawiciela	<p>- Uświadomienie prawdy, że Bóg spełnił obietnicę daną ludziom i posłał na ziemię Zbawiciela. - Ukazanie, że obiecany Jezus – Zbawiciel jest wśród nas i sporykamy się z Nim na Mszy Świętej.</p>	<p>- Bóg wypełnił obietnicę i zesłał swego Syna, który do końca umiłował człowieka i dobrowolnie oddał swoje życie, dla jego zbawienia. - W Eucharystii Chrystus jest ciągle obecny wśród nas, oczekując na Jego narodzenie, już radujemy się Jego obecnością.</p>	<p>- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego – Adwent. - Jezus obiecanym Zbawicielem. - Religijny wymiar Świąt Bożego Narodzenia – duchowe przygotowanie. - Eucharystia – sakrament obecności Chrystusa.</p>	<p>- Ukazuje Adwent jako czas przygotowania do właściwego przeżywania Bożego Narodzenia.</p>	<p>1) wie, że Bóg spełnia obietnicę i posyła Zbawiciela, Jezusa, który jest obecny w Eucharystii; 2) potrafi przygotować się do świętowania Bożego Narodzenia przez dobre uczynki; 3) chce sprawić radość Jezusowi, ofiarując Mu konkretny dar.</p>

29. Cieszymy się Jezusem Bożym Narodzeniem	<ul style="list-style-type: none"> - Uświadomienie znaczenia wydarzeń Betlejemskiej nocy dla dziejów świata. - Umacnianie w wiary w obecność Jezusa wśród nas. 	<ul style="list-style-type: none"> - Celebracja Bożego narodzenia to wyrażenie radości, jaką przynosi nam Jezus poprzez tajemnicę wcielenia. - Uroczystości liturgiczne uobecniają wydarzenia Bożego narodzenia, aby wierni zetknęli się z nimi dostępując łaski zbawienia. - Jezus od tamtego czasu trwa i objawia się. Jest z nami przede wszystkim w Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> - Religijny wymiar Świąt Bożego Narodzenia. - Sakramentalna obecność Chrystusa w Kościele. - Zwyczajnie związane z obchodami Świąt Bożego Narodzenia. 	<ul style="list-style-type: none"> - Budzi radość i wdzięczność Jezusowi za Jego narodzenie. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, gdzie urodził się Pan Jezus i kto był pierwszym świadkiem tego wydarzenia; 2) potrafi być wdzięczny za wielki dar wcielenia Syna Bożego; 3) okazuje radość z okazji Bożego Narodzenia.
30. Pozdrawiamy Mędrców u Jezusa Objawienie Pańskie	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie z biblijnym wydarzeniem odnalezienia Jezusa przez Mędrców oraz z Uroczystością Objawienia Pańskiego i jej sensem. 	<ul style="list-style-type: none"> - Objawienie Pańskie to ukazanie się Jezusa jako Mesjasza, Syna Bożego i Zbawiciela świata. - Trzej Mędrców ze Wschodu, to reprezentanci narodów pogańskich, które przyjmą Dobrą Nowinę. - Bóg poprzez Kościół wywołuje wszystkich ludzi, do zjednoczenia w Chrystusie. - Bóg wywołuje nas, abyśmy coraz bardziej poznawali Jezusa. Daje nam różne znaki umożliwiające to poznanie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Religijny wymiar Świąt Bożego Narodzenia – Uroczystość Objawienia Pańskiego. - Jezus obiecany Zbawicielem świata. - Postacie biblijne przykładem życia wiary - Trzej Mędrcy. - Wprowadzenie do misji Kościoła. - Kościół przeszerzając gromadzenie się wspólnoty wierzących. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazuje, wiarę Mędrców i ich ogromne pragnienie odnalezienia Jezusa, jako wzór do naśladowania. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna scenę pokłonu Trzech Mędrców i wie, że szukali oni Jezusa, z wiarą odczytując znaki: wie także, że Mędrcy ofiarowali Jezusowi: złoto, kadzidło i mirry; 2) potrafi przy pomocy katechety wskazać osoby, które prowadzą go do Jezusa („przewodników”); 3) chce szukać Jezusa w życiu.

<p>31. Chcemy naśladować Świętą Rodzinę</p>	<p>- Ukazanie Świętej Rodziny z Nazaretu jako wzoru dla każdej rodziny. - Utrwalanie prawdy, że wszyscy od chwili chrztu świętego tworzymy wielką rodzinę dzieci Bożych, rodzinę Pana Jezusa.</p>	<p>- Jezus przez większą część ziemskiego życia mieszkał w swojej rodzinie w Nazarecie. Było to zwyczajne, codzienne życie. - Rodzina, dzięki sakramentalnej obecności Chrystusa jest wspólnotą świętą i stanowi jedno z najcenniejszych dóbr ludzkości. - Wszyscy ochrzczeni z Chrystusem w wielkiej rodzinie dzieci Bożych.</p>	<p>- Postacie biblijne przykładem życia wiary: Święta Rodzina - owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia – przynależność do rodziny dzieci Bożych. - Sakramentalna obecność Chrystusa w Kościele. - Postawy budujące jedność w rodzinie.</p>	<p>- Budzi w dzieciach świadomość, że mogą prosić o opiekę nad swoimi bliskimi Świętą Rodzinę: Jezusa, Matkę Bożą i św. Józefa.</p>	<p>1) wie, że Święta Rodzina (Jezus, Maryja i Józef) to najszczęśliwsza Rodzina, bo jest w niej miłość, dobroć, życzliwość; wie też, że ta Rodzina jest dla nas wzorem; 2) potrafi modlić się za swoich bliskich i wspólnie z innymi zaśpiewać piosenkę: „Panie Jezu, zabierzemy Cię do domu”; 3) szanuje bliskich, członków rodziny, księdza, katechetę.</p>
<p>32. Jezus naszą świętością Ofiarowanie Pańskie</p>	<p>- Ukazanie Jezusa Chrystusa jako prawdziwej wiecznej świętości, która może oświecić nasze serca, zwalczając zło, które jest jak ciemność dla człowieka.</p>	<p>- Ofiarowanie Jezusa w świątyni to ukazanie Go jako światła na oświecenie pogan. - Znaczenie światła w życiu doczesnym i Jezusa – Światłości świata, która rozprasza ciemności grzechu - Każdy ochrzczony otrzymał światło wiary w sakramencie chrztu świętego i odtąd winien być tak, jak Jezus, światłem dla innych.</p>	<p>- Jezus Zbawicielem świata, który rozprasza ciemności grzechu. - Pojęcia: grzech, zbawienie.</p>	<p>- Budzi ufność do Jezusa, który nas oświeca i wspiera. - Zapoznaje dzieci z wydarzeniem Ofiarowania Jezusa w świątyni, zwracając ich szczególną uwagę na słowa o świetle wypowiedziane przez Symeona.</p>	<p>1) wie, że Jezus jest światłem dla ludzi i tylko Jezus rozprasza ciemności zła i grzechu; zna scenę ofiarowania Jezusa w świątyni; 2) potrafi być wdzięczny za dar światła; 3) ufa Panu Jezusowi, który jest dla niego światłem w ciemnościach i daje Mu pomoc bezpieczeństwa.</p>

Rozdział IV. Przepraszam Panie, zmiłuj się nad nami!

<p>33. Bóg Ojciec pragnie naszego szczęścia</p> <p>Ojciec nasz, bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi</p>	<p>Ukazanie prawdy, że Bóg, który zna nas najlepiej pragnie naszego dobra.</p> <p>Kształtowanie sumienia dziecka: żyjemy po to, aby wypełniać wolę Ojca, bo jest to jedyna droga do szczęścia.</p>	<p>„Bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi” to uwielbienie Boga za Jego wolę usłownienia człowieka i próba o wypełnienie się na ziemi. Jego zamysłu i życzliwości, oddanie mu naszej woli, aby poprzez zjednoczenie z Nim budować rzeczywistość nieba na ziemi.</p> <p>Chrystus jako doskonały przykład do naśladowania.</p>	<p>Wyjaśnia słowa: Bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi.</p> <p>Kształtuje postawę słuchania Boga i wypełniania Jego poleceń.</p> <p>Wychowuje do realizacji nowego przykazania miłości.</p>	<p>1) wie, że drogą do prawdziwego szczęścia jest wypełnianie woli Boga, który pragnie, abyśmy się wzajemnie miłowali;</p> <p>2) zna nowe przykazanie miłości;</p> <p>3) pragnie pytać Boga o Jego wolę, słuchać Go i wypełniać Jego słowa.</p>
<p>34. Bóg Ojciec karmi nas</p> <p>Ojciec nasz, chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj</p>	<p>Kształtowanie świadomości, że wszystko, co mamy jest darem.</p> <p>Budzenie wdzięczności za Boży dar i wiarę w Boga Ojca, który zaspakaja nasze potrzeby dnia codziennego oraz karmi nas słowem Bożym i Eucharystią.</p>	<p>„Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” to wyrażenie naszej ufności względem Ojca, który dając nam życie obdarza nas wszelkimi koniecznymi dobrami materialnymi i duchowymi oraz dziękczynienie za to Boże błogosławieństwo.</p> <p>„Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” to odniesienie także do Chleba Życia (Słowo Boże i Eucharystia)</p>	<p>Wyjaśnia uczniom treść prośby o chleb powszedni w Modlitwie Pańskiej.</p> <p>Uczy szanowania darów Boga (jedzenie, ubranie itp.) oraz różnicowania między potrzebą, a zachcianką.</p>	<p>1) rozumie rolę pracy ludzkiej i Bożego błogosławieństwa w procesie powstania chleba;</p> <p>2) potrafi wskazać, o co prosimy Boga w prośbie o chleb powszedni w Modlitwie Pańskiej;</p> <p>3) ceni wartość chleba powszedniego i Chleba Eucharystycznego oraz pragnie dziękować za nie Bogu.</p>

<p>35. Bóg Ojciec przebacza nam i uczy przebaczenia Ojciec nasz, odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”, to zobowiązanie do przebaczenia wyrządzonych nam krzywd, ponieważ odmowa przebaczenia braciom zamyka nasze serce także na miłość Ojca. - Prawdziwie przebaczenie jest na wzór i z pomocą Chrystusa, zawsze i w głębi serca, zamienia obrazę w życzliwość.</p>	<p>- „...i odpuść nam nasze winy”, to wyznanie naszej słabości i wiary w Boga miłosiernego. - „...jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”, to zobowiązanie do przebaczenia wyrządzonych nam krzywd, ponieważ odmowa przebaczenia braciom zamyka nasze serce także na miłość Ojca. - Prawdziwie przebaczenie jest na wzór i z pomocą Chrystusa, zawsze i w głębi serca, zamienia obrazę w życzliwość.</p>	<p>- Modlitwa: Ojciec nasz. - Bóg Miłosierny Ojciec. - Modlitwa przeprasza-nia Boga. - Wiara źródłem ludzkiej życzliwości – postawa przebaczenia bliźnim.</p>	<p>- Uświadamia dzieciom prawdę, że warunkiem Bożego przebaczenia jest gotowość przebaczenia bliźnim. - Wskazuje na Chrystusowy nakaz, aby przebaczać zawsze (pejorykopa rozmowy Jezusa z Piotrem). - Uczy umiejętności prawdziwego przebaczenia.</p>	<p>1) wie, że prosząc Boga o przebaczenie naszych przewinień, powinniśmy przebaczać również naszym winowajcom; 2) potrafi wyjaśnić, że przebaczenie to nie zapomnienie krzywd, ale zaniechanie woli zemsty i życzenie dobra sprawcy zła; 3) pragnie przebaczać zawsze tak, jak uczy Jezus.</p>
<p>36. Jezus uczy nas dobrego życia – Wielki Post Ojciec nasz, nie wódz nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego; Wielki Post rozpoczyna się od Środy Popielcowej; potrafi wskazać przykłady dobra i jego zagrożenia; chce przeżyć Wielki Post jako czas czynienia dobra.</p>	<p>- Jezus jako przykład, zwyciężania pokusy do zła. - „I nie wódz nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego” to prośba o pomoc Bożą w trudzie walki ze złem. - Wielki Post to czas, by za wzorem Chrystusa pokonywać zło i czynić jak najwięcej dobra. - Szczególny charakter Wielkiego Postu (obrzęd posypania głów popiołem, usunięcie kwiatów z ołtarzy, fioletowy kolor szat liturgicznych).</p>	<p>- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego – Wielki Post. - Nabożeństwa drogi krzyżowej. - Modlitwa: Ojciec nasz. - Sposoby walki z grzechem: odrzucanie pokus.</p>	<p>- Zachęca do czynienia dobra i walki z pokusami oraz do zwracania się o pomoc w tym do Boga. - Uczy świadomego wypowiedziania słów: „I nie wódz nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego”. - Morywuje do udziału w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Górzskich Żali.</p>	<p>1) wie, że Jezus pokonał zło i chce przed złem ratować człowieka oraz że Wielki Post rozpoczyna się od Środy Popielcowej; 2) potrafi wskazać przykłady dobra i jego zagrożenia; 3) chce przeżyć Wielki Post jako czas czynienia dobra.</p>

37. Jezus odpuszcza nasze grzechy	- Budzenie wiary, że Jezus ma moc odpuszczenia nam grzechów w sakramencie pokuty i pojednania.	- Jezus odpuszcza grzechy paralitykowi. - znaczenie sakramentu pokuty w oparciu o perorykię o uzdrowieniu paralityka. - Tajemnica wiary: Jezus ma moc odpuszczenia człowiekowi grzechów i przekazał ją Kościołowi. - Pan Jezus czeka na ludzi w sakramencie pokuty i pojednania.	- Pojęcie sakramentu pokuty i pojednania. - Sakramentalna obecność Jezusa w Kościele - Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Modlitwa przeproszenia Boga.	- Wyjaśnia religijne znaczenie gestów, znaków i słów związanych tajemnicą sakramentalnej obecności zmartwychwstałego Jezusa w Kościele. - Wprowadza ogólnie w sakrament pokuty i pojednania.	1) wie, że Jezus uzdrowił paralityka z choroby i przebaczył mu grzechy; przebacza grzechy także nam w sakramencie pokuty i pojednania; 2) potrafi przeproszać ludzi, wobec których postąpił źle i przeproszać Boga aktem pokutnym; 3) wierzy, że Jezus przebacza grzechy i pragnie spotkania z Nim w sakramencie pokuty i pojednania.
38. Krzyż Jezusa znakiem miłości	- Kształtowanie umiejętności związanych z oddawaniem czci Jezusowi, który umarł za nas na krzyżu i zmartwychwstał dla naszego zbawienia. - Wprowadzanie w religijną symbolikę wody i krwi, która obmywa i daje życie.	- Krzyż mówi o cierpieniu, ofierze i odkupieniu. Bez niego nie byłoby naszego zbawienia. - Z przebitego serca Chrystusa Miłosiernego płynie źródło Bożych łask. - Wezwanie do zaufania Jezusowi, który do końca nas umiłował i w swoim miłosierdziu, udziela nam swoich łask, wdzięczności Bogu za przeznaczenie nas do zbawienia oraz modlitwy o odkupienie.	- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. - Postawa czci i dziękdarstwo Jezusowi za Jego ofiarę. - Miłosierdzie Boże. - Modlitwa: Klaniamy Ci się Jezus Chryste...	- Wyjaśnia symbolikę krwi niosącej życie. - Uczy postawy czci wobec Jezusa, jako Tego, który oddał za nas życie i przez którego śmiertelność i zmartwychwstanie otrzymujemy przebaczenie win i nadzieję zmartwychwstania. - Uczy modlitwy: „Klaniamy Ci się Panie Jezus Chryste...” i zachęca do jej odmawiania.	1) zna wizerunek Jezusa Miłosiernego i wymowę promieni wychodzących z Serca Jezusa na tym wizerunku; zna modlitwę „Klaniamy Ci się Jezus Chryste”; 2) umie podziękować Panu Jezusowi za Jego miłosierdzie, śmiertelność za nas i zmartwychwstanie; 3) ceni Miłość Pana Jezusa. Jego miłosierdzie i Jego ofiarę na krzyżu, wierzy i ufa Mu.

<p>39. Jezus naszym Panem i Królem Niedziela Palmowa</p>	<p>- Zapoznanie z wydarzeniem uroczystego wjazdu Jezusa do Jerozolimy. - Przygotowanie dzieci do publicznego wyznania wiary w Jezusa podczas liturgii Niedzieli Palmowej. - Budzenie wiary w Jezusa jako naszego Pana i Króla.</p>	<p>- Jezus Król w oparciu o perykopę o tryumfalnym wjeździe Jezusa do Jerozolimy. - Naszą wiarę w Jezusa Króla i Pana wyznajemy publicznie, uczestnicząc w liturgii Niedzieli Palmowej.</p>	<p>- Przesłanie roku liturgicznego: Niedziela Palmowa. - Modlitwa uwielbienia.</p>	<p>- Przygotowuje do uczestnictwa w liturgii Niedzieli Palmowej. - Czy wypełniania woli Boga jako naszego Pana i Króla.</p>	<p>1) wie, że w Niedzielę Palmową obchodzimy pamiątkę wjazdu Jezusa do Jerozolimy; 2) potrafi z wiarą uczestniczyć w procesji Niedzieli Palmowej; 3) uznaje Jezusa swoim Panem i Królem; chce wziąć udział w liturgii Niedzieli Palmowej.</p>
<p>40. Pan Jezus daje nam siebie Wielki Czwartek</p>	<p>- Zapoznanie z wydarzeniem Ostatniej Wieczerzy i ustanowieniem Eucharystii. - Wzbudzenie pragnienia przyjmowania Pana Jezusa w Komunii Świętej.</p>	<p>- Część wprowadzenia w tajemnicę Misterium Paschalnego Chrystusa. - To, czego dokonał Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy dokonuje się w czasie każdej Mszy Świętej. - Msza Święta jest uczcą, podczas której Chrystus utajony w znaku chleba przechodzi do człowieka i oddaje za niego swoje życie. To wielka tajemnica wiary.</p>	<p>- Rok liturgiczny – elementy świętowania Wielkanocy – Triduum Paschalne: Wielki Czwartek. - Ustanowienie Eucharystii. - Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła, sakramentem jedności i miłości zbawczej, krzepiącej, obecności Chrystusa.</p>	<p>- Wyjaśnia religijne znaczenie gestów, znaków i słów związanych z sakramentalną obecnością Jezusa w Kościele w Eucharystii. - Wprowadzenie w przygotowanie do przyjęcia Komunii Świętej.</p>	<p>1) wie, że Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy zamienił chleb w swoje Ciało, a wino w swoją Krew, a teraz czyni to samo przez kapłana podczas każdej Mszy Świętej; 2) potrafi śpiewać z innymi pieśń: <i>Idźcie miój Pan</i>; 3) tęskni za spotkaniem z Panem Jezusem w Komunii Świętej.</p>

41. Czymy krzyż Jezusa Wielki Piątek	<p>- Prowadzenie dzieci do orwarcia się na tajemnicę wiary, która stanowi treść Wielkiego Piątku: cierpienie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa daje nam życie.</p> <p>- Przybliżanie religijnego znaczenia krzyża – znaku miłości Boga do ludzi.</p> <p>- Kształtowanie umiejętności adoracji krzyża Chrystusowego.</p>	<p>- Krzyż Chrystusa jako znak miłości Boga do ludzi, znak zbawienia i pojednania ludzkości z Bogiem, które dokonało się przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa.</p> <p>- Pan Jezus podjął mękę i śmierć całkiem dobrowolnie, z miłością, aby uwielbić Ojca i zbawić ludzi.</p> <p>- Jezus umierający na krzyżu uczy prawdziwej bezinteresownej miłości.</p> <p>- Miłość Jezusa zwyciężyła zło (zmartwychwstanie).</p>	<p>- Rok liturgiczny – elementy świętowania Wielkanocy – Triduum Paschalne: Wielki Piątek.</p> <p>- Jezus Zbawicielem świata.</p> <p>- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas.</p> <p>- Wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary.</p>	<p>- Uświadamia, że cierpienie ofiarowane Bogu za innych może być modlitwą.</p> <p>- Wprowadza w tajemnicę miłości, śmierci i zmartwychwstania Pańskiego.</p>	<p>1) wie, że Jezus umarł na krzyżu, ratując ludzi i tak okazał im swoją miłość;</p> <p>2) potrafi powtórzyć samodzielnie lub z innymi modlitwy: <i>Któryś za nas cierpił rany oraz Kląniamy ci się;</i></p> <p>3) chce ofiarować Bogu swoje cierpienia jako modlitwę za innych.</p>
--------------------------------------	---	---	--	---	--

Rozdział V. Czekam Przyjść, Panie Jezu!

42. Wierzymy w zmartwychwstanie Pana Jezusa Wielkanoc	<p>- Wspieranie dziecka, by otwierało się na tajemnicę wiary, że Jezus przez śmierć i zmartwychwstanie zwyciężył śmierć, zło i grzech.</p>	<p>- Wigilia Paschalna obchodzona w noc Zmartwychwstania Pańskiego jako szczytowa celebracja paschy.</p> <p>- Celebracja ta, to centrum, wszystkich innych celebracji, święto radości i światła mające swój szczyt w liturgii Eucharystycznej.</p> <p>- Główna treść Orędzia Bożego o zmartwychwstaniu Jezusa, który zwyciężył śmierć i grzech żyje wśród nas.</p>	<p>- Zwyczaże związane z obchodami Wielkanocy.</p> <p>- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas.</p> <p>- Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła, sakramentem obecności Zmartwychwstałego Chrystusa.</p>	<p>- Prowadzi dzieci do wyznania wiary w zmartwychwstanie Jezusa.</p> <p>- Uświadamia im, że z Jezusem zmartwychwstałym spotykamy się w czasie każdej Mszy Świętej.</p>	<p>1) wie, że w Wielkanoc obchodzimy pamiętkę zmartwychwstania Jezusa;</p> <p>2) zna formułę „Chrystus zmartwychwstał...”;</p> <p>3) wierzy w obecność zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa w Kościele, który jest Jego rodziną.</p>
---	--	--	---	---	--

<p>43. Pan Jezus jest z nami Wniebowstąpienie Pańskie</p>	<p>- Uczenie, opartego na wierze odkrywania obecności Jezusa Chrystusa zmartwychwstałego i Jego zbawczego działania we wspólnotcie Kościoła.</p>	<p>- Wniebowstąpienie Pańskie to ważna prawda naszej wiary. Chrystus chociaż wstąpił do nieba, nadal kontynuuje swoje dzieło we wspólnocie Kościoła. Pozostał w sakramentach świętych, szczególnie w Eucharystii, w słowie Bożym, podczas modlitwy i w czynach miłości. - O obecności Chrystusa przypominają także krzyże, obrazy, świętynie i dzieła miłosierdzia.</p>	<p>- Uroczystości roku liturgicznego – Wniebowstąpienie Pańskie. - Kościół realizujący posłannictwo Chrystusa. - Obecność Chrystusa w Kościele.</p>	<p>- Zapoznanie dzieci z wydarzeniem i interpretacją wniebowstąpienia Pana Jezusa. - Prowadzi do wzbudzenia ufności w dziecka, że w momencie trudnych doświadczeń może liczyć na obecność Pana Jezusa i Jego pomoc.</p>	<p>1) wie, że Pan Jezus wstąpił do nieba, zna obietnicę o Jego obecności wśród ludzi; 2) potrafi wskazać niektóre znaki obecności Pana Jezusa w Kościele: (Pismo Święte, chrzest święty, sakrament pokuty i pojednania i Eucharystię); uczy się na pamięć aktu nadziei; 3) wierzy w obecność Pana Jezusa w poznanych znakach; chce zwracać się w modlitwie do Pana Jezusa.</p>
<p>44. Przyjmujemy Ducha Świętego Zesłanie Ducha Świętego</p>	<p>- Zapoznanie z tajemnicą przyjścia i działania Ducha Świętego. - Kształtowanie czynnej postawy odkrywania natchnień Pocieszyciela, który wzywa do czynienia dobra.</p>	<p>- Duch Święty jako Ten, któremu oddajemy chwałę wraz z Ojcem i Synem. - Gołębica, wiatr, ogień to biblijne obrazy mówiące działaniu Ducha Świętego. - Paraklet znaczy Pocieszyciel - zbawcze orędzie pocieszenia, które spływa na nas od Boga i wzywa nas do odpowiedzi. - Chrzest św. jako moment otrzymania daru Ducha Świętego.</p>	<p>- Uroczystości roku liturgicznego – Zesłanie Ducha Świętego. - Zesłanie Ducha Świętego. - Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościoła. - Owoce chrztu świętego – dar Ducha Świętego.</p>	<p>- Uczy opartego na wierze odkrywania zbawczego działania Zmartwychwstałego Jezusa w życiu (wypełnienie obietnicy – Zesłanie Ducha Świętego). - Uświadamia dzieciom, jak mogą przekazywać dary Ducha Świętego innym, stając się ich pocieszycielami.</p>	<p>1) wie, że Duch Święty jest Pocieszycielem; 2) kojarzy obrazy Ducha Świętego z Jego działaniem (gołębica, wiatr, płomienie); 3) chce prosić Ducha Świętego o pomoc, np. w czynieniu dobra.</p>

45. Słuchamy Dobrej Nowiny o Jezusie	<p>- Uświadamianie prawdy, że Ewangelia odczytywana szczególnie podczas Mszy świętej niedzielnej jest szczególnym zaproszeniem do przyjęcia jej przez każdego człowieka jako prezentu od Pana Boga.</p>	<p>- Ewangelia to radosna, szczęśliwa nowina, jaką niesie ze sobą Księga. - Jezus Chrystus – główny Bohater Ewangelii – to nosiciel Dobrej Nowiny o Bogu, który przychodzi na ziemię, by objawić swoją miłość wobec każdego człowieka. - Słuchając i czytając Pismo Święte spotykamy się z żywym Bogiem. - Cześć oddawana Ewangelii to cześć okazywana Chrystusowi.</p>	<p>- Pismo Święte – Ewangelia – księga wiary. - Znaczenie Pisma Świętego – Ewangelii w życiu człowieka. - Misja Kościoła – głoszenie Dobrej Nowiny.</p>	<p>- Zapoznaje ze znaczeniem Ewangelii – Dobrej Nowiny o Jezusie. - Budzi w dzieciach poczucie wdzięczności wobec tych, którzy przekazują im słowo Boże.</p>	<p>1) wie, co oznacza słowo <i>Ewangelia</i>; 2) potrafi wymienić osoby, które przekazują mu Dobrą Nowinę o Jezusie i kochającym Ojcu; 3) chce słuchać z uwagą i czcią słowa Bożego.</p>
46. Słuchamy Pana Jezusa	<p>- Budzenie pragnienia życia Ewangelią na wzór świętych, którzy służyli Jezusowi Chrystusowi i głosili Jego Dobrą Nowinę.</p>	<p>- Zaproszenie do podjęcia i realizacji wezwania chrześcijańskiego: „Prosimy Cię, aby te dzieci mogły słuchać Twojej świętej Ewangelii, wypełniać ją i być jej świadkiem”.</p>	<p>- Przykłady życia wg. Ewangelii – św. Marcin z Tours. - Postawa zaufania do Pana Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. - wypełnianie czynów apostołskich.</p>	<p>- Przybliża postać św. Marcina z Tours i motywuje do podjęcia dobrych czynów w imię miłości do Pana Jezusa.</p>	<p>1) wie, że w Ewangelii Pan Jezus ukazuje, jak żyć, by służyć Mu i być szczęśliwym; 2) potrafi powiedzieć, co dobrego zrobił św. Marcin; 3) pragnie słuchać Jezusa Chrystusa i wypełniać Jego naukę.</p>

<p>47. Pan Jezus zaprasza nas na Uczę Ostatnią – Eucharystia – Msza Święta</p>	<p>- Uwrażliwianie dzieci na prawdę, że spotkanie z Panem Jezusem na Mszy Świętej – jako uczenie należy do najpiękniejszych spotkań, podczas których w szczególny sposób przeżywamy Jego obecność i przyjmujemy Go.</p>	<p>- Eucharystia – dziękczynienie Bogu być w postawie synowskiej wobec Boga i w postawie braterskiej wobec bliźniego. - Eucharystia – uczta, na którą jesteśmy zaproszeni przez samego Pana Jezusa. - Eucharystia – historia Boga, który chce być blisko nas. (stół – to symbol spotkania). - W Eucharystii – ofiara Chrystusa i pokarm na drogę życia.</p>	<p>- Eucharystia jako dziękczynienie, krzepiąca uczta, sakrament jedności i miłości zbawczej. - Obecności Chrystusa w Eucharystii. - Pojęcie Komunia Święta. - Sposoby przygotowania do uczestnictwa we Mszy Świętej i przyjęcia Komunii Świętej.</p>	<p>- Utrwała w świadomość, że wzwanie na Mszę Świętą to zaproszenie Pana Jezusa skierowane do każdego ochrzczonego.</p>	<p>1) wie, że Msza Święta to uczta, na którą zaprasza nas Jezus, 2) potrafi powiedzieć, jak przygotowuje się do przyjęcia Pana Jezusa w Komunii Świętej; 3) chce spotykać się z Jezusem na Mszy Świętej.</p>
--	---	---	---	---	--

Rozdział VI. Czuwam z Maryją i świętymi Razem czuwajmy

<p>48. Matko Boża, prowadź nas</p>	<p>- Wzbudzanie miłości do Matki Bożej, która jest Mamą dla wszystkich. Uświadamianie dzieciom roli matki w życiu dziecka.</p>	<p>- Nabożeństwa majowe w kościołach, przy przyczynach kapliczkach, grotach i krzyżach, ku czci Najświętszej Maryi Panny. - Maryja jako Pośredniczka – cierpliwe, jak dobra Matka, prowadzi nas do swojego Syna. (perykopa o weselu w Kanie Galilejskiej).</p>	<p>- Rok liturgiczny – Maj jako miesiąc poświęcony Matce Bożej. - Maryja jako Matka Chrystusa i nasza, Pośredniczka, wzór do naśladowania. - Modlitwa maryjna, nabożeństwa majowe.</p>	<p>- Zapoznaje z perykopą biblijną o cudzie w Kanie Galilejskiej. - Mówi do modlitwy do Matki Bożej jako Przewodniczki, która prowadzi do Jezusa Chrystusa, do nieba.</p>	<p>1) wie, że ludzie modlą się do Matki Bożej, jako Mamy wszystkich ludzi, 2) potrafi wyjaśnić, że Matka Boża prowadzi do Pana Jezusa, do nieba, 3) chce oddawać cześć Matce Bożej.</p>
------------------------------------	--	--	--	---	---

49. Idziemy z Panem Jezusem Boże Ciało	<p>- Kształtowanie postawy wiary, szacunku wobec Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.</p>	<p>- Jezus Chrystus ustanowił Sakrament Eucharystii - przemienił zwyyczajny chleb w swoje Ciało.</p> <p>- Obecność Chrystusa w Eucharystii w tabernakulum w kościele.</p> <p>- Uroczystość Najświętszego Ciała – procesja z Najświętszym sakramentem.</p> <p>- Uczestnictwo w procesji Bożego Ciała jest formą wyznania naszej wiary.</p>	<p>- Uroczystości roku liturgicznego – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej.</p> <p>- Ustanowienie Eucharystii.</p> <p>- Obecność Chrystusa w Eucharystii.</p> <p>- Pojęcie Najświętszego Sakramentu.</p>	<p>- Przygotowuje do świadomego udziału w procesji Bożego Ciała.</p>	<p>1) wie o obecności Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie i wie, jak wygląda procesja w Boże Ciało;</p> <p>2) potrafi wymienić „mieszkania” Jezusa;</p> <p>3) chce wziąć udział w procesji w Boże Ciało; chce modlić się przed Najświętszym Sakramentem.</p>
50. Miłujmy się wzajemnie	<p>- Kształtowanie religijno-moralnych postaw służących owocnemu spotykaniu się z Chrystusem we wspólnocie i sakramentach Kościoła.</p> <p>- Pomoc uczniom w dostrzeganiu dobra, którego doświadczają każdego dnia, a które ma swoje źródło w nowym przykazaniu miłości.</p>	<p>- Powołanie do służby innym we wspólnocie Kościoła wynikające z sakramentu chrztu św.</p> <p>- Prawo do przyjmowania sakramentów, do karmienia się słowem Bożym i korzystania z innych pomocy duchowych Kościoła wynikające z sakramentu chrztu św.</p> <p>- Bóg jest miłością a więc wszystko czego dla nas chce, sprowadza się do udzielenia siebie w miłości.</p> <p>- Jezus wskazuje nam jedyną drogę i sens życia: miłość na Jego wzór.</p>	<p>- Isnienie religijnego wymiaru rzeczywistości – owoce chrztu św. i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia.</p> <p>- Wiara źródłem ludzkiej życzliwości, pogody ducha, radości.</p> <p>- Sposoby tworzenia wspólnoty i jedności w klasie, rodzinie, parafii</p> <p>- Niestnienie pomocy innym.</p>	<p>- Pomaga uczniom w kształtowaniu miłości wzajemnej w rodzinie, w klasie na podwórku oraz we wspólnocie parafialnej.</p>	<p>1) wie, że Pan Jezus przyniósł nowe przykazanie miłości i zna jego treść;</p> <p>2) potrafi kierować się w swoim postępowaniu przykazaniem miłości;</p> <p>3) potrafi docenić miłość, jaką jest obdarzany każdego dnia.</p>

51. Mamy kochać Jezusa!	<p>- Kształtowanie religijnej motywacji miłości bliźniego.</p> <p>- Uświadamianie, że bliźnimi są wszyscy potrzebujący.</p> <p>- Kształtowanie religijnej motywacji miłości bliźniego.</p>	<p>- Jezus przepowiada sąd ostateczny: nasza postawa wobec bliźniego objawi przyjęcie lub odrzucenie łaski i miłości Bożej.</p> <p>- Traktowanie drugiego człowieka jak bliźniego, w którym jest obecny Chrystus to kolejny obowiązek, wpływającym z chrztu św.</p> <p>- Praktykowanie życia moralnego ożywianego przez miłość to źródło prawdziwej wolności dzieci Bożych.</p>	<p>- Wiara źródłem ludzkiej życzliwości, pogody ducha, radości.</p> <p>- Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie i parafii.</p> <p>- Pomoc innym.</p>	<p>- Uwrażliwia dzieci na potrzeby bliźnich, także obcych lub nieubianych.</p>	<p>1) wie, że Pan Jezus jest obecny w każdym człowieku;</p> <p>2) potrafi dostrzec potrzeby innych ludzi;</p> <p>3) w chce pracować nad postawą bezinteresownej pomocy drugiemu człowiekowi.</p>
52. Jezus uczy nas kochać wszystkich ludzi	<p>- Ukazanie posługi misjonarzy jako realizacji Jezusowego wezwania do głoszenia Dobrej Nowiny na całym świecie.</p> <p>- Budzenie świadomości potrzeb ludzi w świecie i troski o nich.</p> <p>- Uwrażliwienie na fakt, że są wciąż miejsca na ziemi, gdzie ludzie nie znają Jezusa, i Jego wielkiej miłości do nas.</p>	<p>- Jezusowy nakaz: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody...” (Mt 28,19-20) realizowany przez Apostołów i ich następców (misjonarzy: kapłanów, siostry zakonne i świeckich).</p> <p>- Kościół ze swej natury jest misyjny, ponieważ chce wszystkich ludzi doprowadzić do zbawienia, wszyscy są powołani do tego aby być dziećmi Bożymi.</p>	<p>- Jezus posła swoich uczniów na cały świat z Ewangelią.</p> <p>- Chrześcijanin troszczy się, by Jezus i Jego dzieło dotarło do wszystkich, którzy Go nie znają.</p> <p>- Pełnienie czynów apostołskich i dzielenie się z innymi swą wiedzą o Bogu.</p>	<p>- Uwrażliwia na potrzeby ludzi w świecie.</p> <p>- Budzi świadomość powszechności Kościoła.</p> <p>- Kształtuje postawę odpowiedzialności modlitwnej za misyjne dzieło Kościoła.</p>	<p>1) wie, że Jezus pragnie szczęścia wszystkich ludzi bez względu na kolor skóry i wie również, że jeszcze nie wszyscy słyszeli o Panu Jezusie;</p> <p>2) potrafi sam opowiedzieć, co już wie o Jezusie;</p> <p>3) dostrzega potrzebę modlitwy za misje.</p>

53. Czujemy i modlimy się	- Uświadomienie dzieciom, że Jezus jest z nami w ciągu całego roku liturgicznego oraz że całe nasze życie jest drogą ku pełnemu spotkaniu z Jezusem Chrystusem.	- Rok liturgiczny to żywa rzeczywistość, którą tworzy osoba i misterium Chrystusa, nieustannie aktualizujące się w czasie, realizowanie się Królestwa Bożego w życiu człowieka. - Niedziela to dzień Pański, w którym Kościół obchodzi pamiątkę Zmartwychwstania Chrystusa, raz w roku celebrowaną w sposób szczególny na Wielkanoc.	- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego i jego najważniejszych uroczystości – eschatologiczny wymiar jego przeżywania. - Niedziela pamiątką zmartwychwstania Chrystusa. - Elementy świętowania niedzieli.	- Wyjaśnia religijne znaczenie roku liturgicznego i znaczenie koloru szat liturgicznych.	1) wie, że kolor szat liturgicznych księży przypomina rodzinie Pana Jezusa o treści obchodzonych uroczystości; 2) potrafi wymienić najważniejsze uroczystości: Wielkanoc i Boże Narodzenie; 3) pragnie wiernie pamiętać o Jezusie, który jest Panem i Królem nieba i ziemi.
54. Święty Franciszek	- Ukazanie osoby świętego Franciszka jako miłującego Boga i Jego stworzenie. - Kształtowanie umiejętności dostrzegania piękna świata stworzonego przez Boga i oddawania Stwórcy chwały podobnie jak to czynił święty Franciszek.	- Każdy człowiek powołany jest do miłości i do świętości. - Święty Franciszek pokazuje nam, jak odkrywać ślady Boga w pięknie otaczającego nas świata, aby tym samym odpowiedzieć na miłość Stwórcy. - Człowiek jest najważniejszym stworzeniem w oczach Boga.	- Przykłady życia Ewangelii – św. Franciszek - Dobro otrzymywane od Boga – piękno stworzonego świata. - Wdzięczność Bogu Stworzycielowi świata.	- Uczy odkrywać ślady Boga w pięknie otaczającego świata na wzór świętego Franciszka.	1) wie, że św. Franciszek jest wzorem miłości Boga i szanowania stworzenia Bożego; 2) potrafi opowiedzieć o ulubionym stworzeniu i łączy jego istnienie z Bogiem Stwórcą; 3) chce szanować stworzenie Boże na wzór świętego Franciszka.

55. Z. Panem Jezusem na wakacje	- Kształtowanie postawy odpowiedzialności za swoje życie religijne w czasie wakacji.	- Znaczenie czasu wolnego dla duchowego rozwoju człowieka. - Bóg chce, aby człowiek nie tylko dobrze pracował, ale, by także dobrze wypoczywał. - Pan Jezus czeka na naszą miłość również podczas wakacji. - Motywy wierności Bogu w każdym czasie.	- Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości – odpowiedzialność za swoje życie religijne podczas wakacji. - Modlitwa indywidualna, świętowanie niedzieli – niedzielna Eucharystia.	- Uczy opartego na wierze odkrywania obecności Jezusa zmartwychwstałego w czasie wakacji.	1) wie, że Jezus będzie przy nim także w czasie wakacji; 2) potrafi powiedzieć o swoich obowiązkach podczas wakacji; 3) będzie pamiętał o codziennej modlitwie i niedzielnej Eucharystii – chce być wierny Jezusowi.
--	--	--	---	---	--